

Αγαπημένη μου Ενωμοτία,

Εύχομαι αυτό το γράμμα να σε βρίσκει γεμάτη φως και περιέργεια. Εγώ, όμως, βρίσκομαι σε μια μικρή αναστάτωση... Η σημαντικότερη έκθεση της ζωής μου πλησιάζει, και ο φακός μου – ο πιο πιστός μου σύντροφος – περιμένει τις εικόνες που χρόνια τώρα μαζεύω γι' αυτή τη στιγμή. Κι όμως... όταν μπήκα στον σκοτεινό θάλαμο να τις εμφανίσω, ανακάλυψα πως κάτι ανεκτίμητο έλειπε: το γαλάζιο.

Το γαλάζιο είναι η πνοή μέσα στις φωτογραφίες μου· είναι ελευθερία, εμπιστοσύνη, γαλήνη, θάρρος. Χωρίς αυτό, όλα μοιάζουν άδεια, ανολοκλήρωτα, σαν να έχει παγώσει η ιστορία πριν το τέλος της.

Έτσι, σου στέλνω μερικές από τις φωτογραφίες μου με μια παράκληση· να με βοηθήσεις να επαναφέρουμε το γαλάζιο, όχι σαν χρώμα, αλλά σαν βίωμα. Κάθε φωτογραφία αντιστοιχεί σε μια μικρή αποστολή, μια δραστηριότητα που θα χρειαστεί να ζωντανέψεις. Μέσα από τη συζήτηση, τη φαντασία και τη συνεργασία, το κάδρο θα βρει ξανά την ψυχή του — και το γαλάζιο θα επιστρέψει.

Όταν ολοκληρώσεις τη δράση, θα ήθελα να αποτυπώσεις εκείνη τη στιγμή με τη δική σου ματιά και να μου στείλεις τη φωτογραφία. Θέλω η έκθεσή μου να έχει χώρο και για το δικό σου βλέμμα· για τη δική σου ιστορία.

Με το κλικ έτοιμο,
Φλας

«Όταν ο φακός εστιάζει πέρα από τους κανόνες, οι Ενωμοτίες αλλάζουν την οπτική — και τον κόσμο γύρω τους.»

~ Φλάς, 2025 μ.Χ.